

РЕШЕНИЕ

№ 36216

гр. София, 04.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **9405** по описа за **2025** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 22246 от 09.09.2025г. по описа на Административен съд София-град и вх. № 289379 от 01.09.2025г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Д. Д. П. - управител на „ПРАВНИ УСЛУГИ ПЕТРОВИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], чрез адв. Т. П. срещу Решение № 2800 от 23.07.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение (НО), 1-ви състав постановено по АНД № 20241110217658/2024г. по описа на съда, с което е потвърден Електронен фиш Серия К № 4518562 от 22.02.2021г. издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 (петдесет) лева, на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи, че решението на въззивния съд е неправилно и незаконосъобразно, поради допуснати нарушения на материалния закон, както и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при провеждане на административнонаказателното производство. Твърди се, че нарушението не е доказано. На трето място е изложено възражение за изтекла погасителна давност за административнонаказателно преследване. На следващо място в жалбата е изложено становище, че в електронния фиш не е посочено с какво техническо средство е извършено заснемането - дали е извършено от мобилна

камера или стационарна камера, къде е била позиционирана видеосистемата, с която е установено нарушението, както и че в електронният фиш липсва точно описание на нарушението, какво точно е нарушил жалбоподателя, включително и дали електронният фиш подлежи на обжалване, пред кой съд и в какъв срок. Моли съда да отмени Решение № 2800 от 23.07.2025г. на Софийски районен съд. Претендират се разноси за две инстанции.

В съдебно заседание касаторът - Д. Д. П. управител на „ПРАВНИ УСЛУГИ ПЕТРОВИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], редовно призована, не се явява, не изпраща представител.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи, представлява се от юрк. С. М. с приложено по делото пълномощно, оспорва касационната жалба. Моли съда да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П. изразява становище за отхвърляне на касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на Софийски районен съд.

Административен съд София–град, XXII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 22.02.2021г. лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , се е движил в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. До входа на „Ловен парк“, към ресторант „В.“ била позиционирана преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства (МПС) с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1“, която е заснела приближаващия се автомобил, като засякла скоростта му от 67 км/час, при въведено ограничение от 50 км/час за населено място. Автомобилът бил собственост на търговско дружество „ПРАВНИ УСЛУГИ ПЕТРОВИ“ ООД с представител Д. Д. П..

Издаден бил Електронен фиш Серия К № 4518562 от 22.02.2021г. от СДВР.

Районният съд е приел, че електронният фиш отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установеното нарушение е безспорно доказано като е осъществен от обективна и субективна страна състава на административното нарушение, а наложеното наказание по вид и размер е правилно определено в съответствие на чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Въззивният съд е приел, че правилно е наложено наказанието на физическото лице –законен представител на „ПРАВНИ УСЛУГИ ПЕТРОВИ“ ООД, а именно Д. Д. П., с оглед разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП.

Касационният състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, правилни и законосъобразни са и изводите на съда за съставомерност на визираното нарушение.

Независимо от горното, процесният електронен фиш следва да се отмени по следните съображения:

Настоящата съдебна инстанция намира, че към момента на разглеждане на делото в открито съдебно заседание и на постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла и не следва да разглежда решението на СРС по същество, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ.

Съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите на обстоятелствата, изключващи административнонаказателната отговорност, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото в този закон не се предвижда друго. Препращането към чл. 11 от ЗАНН е по отношение на всички изключващи отговорността обстоятелства, уредени в общата част на НК: а) основанията, изключващи санкционирането и изтърпяването на наказанието; б) основанията за освобождаване от отговорност; в) основанията за освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и е без съмнение обстоятелство, изключващо наказателната отговорност – тъй като тя може да се осъществи само, чрез наказателния процес, прекратяването му с изтичане на давността осуетява тази отговорност и като краен резултат я погасява. Същевременно ЗАНН няма собствена регламентация по този въпрос, поради което уредбата относно погасяването на наказателното преследване по давност от общата част на НК е субсидиарно приложима в административнонаказателния процес, съгласно чл. 11 от ЗАНН (Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015г. на ВКС и ВАС по т. дело № 1/2014г.).

С изтичането на предвидената от закона погасителна давност се изключва всяко административнонаказателно производство - чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН. Така административнонаказателната отговорност се погасява, тъй като извън рамките ѝ, нейното осъществяване не е допустимо. Последиците са както процесуални, така и материалноправни, тя погасява ангажирането на отговорността – наказателна или административнонаказателна на нарушителя, но и препятства санкционирането му. При положение, че законодателят е предвидил, че с изтичане на сроковете за реализирането ѝ, наказателната отговорност за престъпления се преклудира, по аргумент на по-силното основание, това важи по идентичен начин и за административнонаказателната отговорност за административни нарушения.

Продължителността на давността за тях съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН е 3 години, а съгласно чл. 80, ал. 3 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН, срокът ѝ тече от довършването им. Давността спира съгласно чл. 81, ал. 1 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН, когато преследването зависи от разрешаването на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. Прекъсва се силата на разпоредбата по чл. 81, ал. 2 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН с всяко действие на надлежните органи предприето към санкционираното лице, след което почва да тече нова давност. Независимо колко пъти и/или за какъв период от време давността е спирана и прекъсвана, въпреки това съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, производството по вменена отговорност на всяко едно административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с една втора надвишава този по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, във вр. чл. 11 от НК. В отсъствието на норма в ЗАНН за абсолютната погасителна давност и предвид препращането в чл. 11 от ЗАНН, субсидиарно приложими са чл. 81, ал. 3, във вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

В процесния случай с Електронен фиш Серия К № 4518562 от 22.02.2021г. издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лв., на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, за нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, извършено на 22.02.2021г. Това, именно е моментът, от който започва да тече давността за административнонаказателното преследване, съгласно разпоредбата на чл. 80, ал. 3 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН.

Според правната уредба, в сила по време на извършването му, и затова приложима съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, абсолютната давност е 4 години и 6 месеца (3 години по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН с половината от тези 3 години, равняваща се на 1 година и 6 месеца по нормата на чл. 81, ал. 3 от НК, във вр. чл. 11 ЗАНН. Така при начален момент 22.02.2021 г., срокът

на абсолютната погасителна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН от 4 години и 6 месеца е изтекъл на 22.08.2025г./преди образуване на настоящото касационно производство/. Не подлежи на удължаване, вследствие на спиране или прекъсване на течението ѝ, с каквито и да е процесуални действия в досъдебната и/или съдебната фаза на административнонаказателния процес. Няма нормативни изключения, заради които да не важи прилагането ѝ. Давността погасява административнонаказателната отговорност, тъй като прави недопустимо административнонаказателното производство, в рамките което тя може да се осъществява.

Предвид изложеното обжалваното решение и потвърденият с него електронен фиш следва да бъдат отменени, а производството прекратено.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. чл. 63д, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, но тъй като няма доказателства за сторени разходи пред касационната инстанция, съдът не дължи произнасяне.

Съгласно разпоредбата на чл. 81 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски. Нормата на чл. 80 от ГПК разпорежда, че страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък за разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. От тълкуването на горепосочените разпоредби следва, че съдът е длъжен да се произнесе по разноските в постановения акт, но това задължение възниква само тогава, когато те са претендирани от страната, чрез представяне на списък с разноски най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция.

За производството пред районния съд, Д. Д. П. – управител на дружеството „ПРАВНИ УСЛУГИ ПЕТРОВИ“ ООД с ЕИК[ЕИК] на осн. чл. 143 от АПК е доказала извършени разноски и е предоставен списък по делото, в който са конкретизирани и сторените такива, а именно адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалба и цялостно процесуално по АНД № 17658/2024г. по описа на Софийски районен съд, в размер на 500.00 лева, заплатено в брой, описано в т. III „Права и задължения на страните“ в чл. 5 в договор за правна защита си съдействие от 01.02.2025г., поради което за осъществено процесуално представителство пред въззивния съд на Д. Д. П. – управител на „ПРАВНИ УСЛУГИ ПЕТРОВИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], следва да бъдат присъдени извършените разноски.

Водим от горното Административен съд София-град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2800 от 23.07.2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение (НО), 1-ви състав постановено по АНД № 20241110217658/2024г. по описа на съда.

ОТМЕНЯ Електронен фиш Серия К № 4518562 от 22.02.2021г. издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с който на Д. Д. П. - управител на „ПРАВНИ УСЛУГИ ПЕТРОВИ“ ООД с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 (петдесет) лева, на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство по издадения Електронен фиш Серия К № 4518562 от 22.02.2021г. издаден от Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. Д. П. - управител на „ПРАВНИ УСЛУГИ ПЕТРОВИ“ ООД с ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 500.00 (петстотин) лева, представляваща разноски в производството пред Софийски районен съд.

Решението е окончателно.